

**Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ
Ν. ΒΡΗΝΗΣ & ΒΑΛΑΜΑΡΙΑΣ
ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ

ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ 2024

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 38η

ἐπί τῆ ἑορτῆ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας.

**Πρός
τόν Ἱερό Κλήρο καί τόν πιστό λαό
τῆς Ἱεραῆς Μητροπόλεώς μας.**

Ἀγαπητά μου πνευματικά παιδιά,

λαμπρή ἢ σημερινή ἡμέρα τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας! Μέσα
στήν κατανυκτική περίοδο τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ὡς ἥλιος
λαμπρός, ἀνατέλλει τό ἱερό αὐτό Πανηγύρι τῆς Πίστεως, γιά νά ὑπενθυμί-
σει σέ ὅλους μας τή σημασία τῆς ὀρθόδοξης πίστεως γιά τή σωτηρία τοῦ ἀν-
θρώπου.

Σήμερα, μέ ἀφορμή τή νίκη τῆς ἀλήθειας τῶν Ὁρθοδόξων ἔναντι
τοῦ ψεύδους τῶν εἰκονομάχων, μιᾶ ἀγία στρατιά παρελεύνη ἐντός τοῦ
Ναοῦ, ἡ ὁποία στό μέτωπο, στό στόμα καί στά χέρια φέρει τήν "ἅπαξ πα-
ραδοθεῖσα" πίστη, τήν πίστη τῶν Ὁρθοδόξων. Εἶναι ὅλοι αὐτοί πού ἀνα-
φέρονται εὐφῆμως στό "Συνοδικό" τῆς Ἑβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου.
Οἱ Προφῆτες, οἱ Ἀπόστολοι, οἱ Διδάσκαλοι, οἱ Ἀπολογητές, οἱ Μάρτυρες,
οἱ Ὅσιοι, οἱ εὐσεβεῖς Ἀυτοκράτορες καί οἱ χαριτωμένες Ἀυτοκρατόρι-
σες, οἱ ὁμολογητές Ἐπίσκοποι καί πρεσβύτεροι, οἱ λιπόσαρκοι ἀσκητές, οἱ
συνετοί κοινοβιάτες, οἱ ἀπλοί πιστοί, οἱ ὅποιοι γιά τή διαφύλαξη τῆς ὀρ-
θοδόξου πίστεως "ἐφύλαξαν ὁδοὺς σκληράς" (Ψαλμ. 16,4). Εἶναι ὅλοι αὐ-
τοί πού μέ τό λόγο καί τό αἷμα τους διετράνωσαν τήν ἀφοσίωσή τους
στήν πίστη, πού "τήν οἰκουμένην ἐστήριξεν".

Οἱ ἀγῶνες γιά τή διαφύλαξη καί διατήρηση τοῦ ὀρθοδόξου δόγματος δέν ἦταν μιά ἰδεολογική πάλη ἀνάμεσα σέ δύο ἐκκλησιαστικές ὁμάδες, πού εἶχαν διαφορετικές ἀπόψεις, διαφορετικές θεωρίες πάνω σέ κάποιο θεολογικό ζήτημα, καί πού ἀπέβλεπαν στήν ἐπικράτηση τῆς μιᾶς ὁμάδας ἐπί τῆς ἄλλης. Ἀντιθέτως, ἦταν ἡ πάλη τῆς ἀλήθειας μέ τό ψέμα, τοῦ φωτός μέ τό σκότος, τῆς σωτηρίας μέ τήν ἀπώλεια. Οἱ Πατέρες μας ἀγωνίστηκαν ἐναντίον ὅλων αὐτῶν πού ἀλλοίωναν τήν Ὀρθόδοξη πίστη, δηλαδή τῶν αἰρετικῶν, γιατί γνώριζαν καλά ὅτι, ὅταν ἀλλοιώνεται ἡ διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου, ἔστω στό ἐλάχιστο, οὐσιαστικά ἀμφισβητεῖται ἡ τελειότητα τῶν λόγων τοῦ Χριστοῦ, ἄρα καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὡς Θεάνθρωπος Λυτρωτής.

Κατά συνέπεια, κάθε αἰρετική διδασκαλία στερεῖ ἀπό τόν ἄνθρωπο τή σωτηρία. Ὁ αἰρετικός ἀποκόπτεται μέ τή θέλησή του ἀπό τήν Ἐκκλησία καί ἐκβάλλεται ἀπό αὐτήν, χάνοντας ἔτσι τή δωρεά τῆς σωτηρίας. Τή μεγάλη αὐτή ἀλήθεια τήν διετύπωσαν οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας σέ μιά μόνο φράση: "ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία δέν ὑπάρχει σωτηρία".

Θέλοντας ἡ Ἐκκλησία νά ἀντιμετωπίσει τή μολυσματική ἀσθένεια τῶν αἱρέσεων συνεκρότησε καί συγκροτεῖ Συνόδους, Οἰκουμενικές καί Τοπικές. Οἱ Ἅγιοι Πατέρες μας, ἔχοντας τή συνείδηση ὅτι εἶναι ἐπόμενοι τῶν πρό αὐτῶν Ἁγίων Πατέρων, ἐπικαλούμενοι τή Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, συγκαλοῦσαν Συνόδους, στίς ὁποῖες ἀντιμετωπιζόνταν οἱ αἰρετικές διδασκαλίες, καταδικάζονταν οἱ αἰρετικοί καί διατυπώνονταν οἱ "ὄροι τῆς πίστεως", τά δόγματα. Οἱ Πατέρες δέν εἶχαν τήν πεποίθηση ὅτι μέ τά δόγματα διετύπωναν κάτι τό νέο, πού μέχρι τότε ἦταν ἄγνωστο στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Τά δόγματα ἐπαναφάνερον στά μέλη τῆς Ἐκκλησίας τήν Ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία γνωρίζει καί βιώνει διαχρονικά καί οἱ αἰρετικοί ἀλλοίωναν καί ἀλλοιώνουν.

Γι' αὐτό καί ἡ σημερινή ἡμέρα εἶναι τόσο λαμπρή! Γι' αὐτό μέ τόση κατάνυξη, ἀλλά καί μεγαλοπρέπεια, λιτανεύουμε τίς ἅγιες Εἰκόνες, καί μακαρίζουμε, μέ τό "αἰωνία ἡ μνήμη", ὅλους αὐτούς πού ἀγωνίστηκαν γιά τή διαφύλαξη καί διατήρηση τῆς Ὀρθόδοξης Πίστη· καί παράλληλα κατά-

δικάζουμε μέ "ἀναθέματα" ὄλους αὐτούς πού ἐπινόησαν διδαχές, οἱ ὁποῖες στεροῦν τή σωτηρία ἀπό τούς ἀνθρώπους. Γιατί "ἡ χάρις ἔλαμψε, ἡ ἀλήθεια ἀποδέδεικται, τό ψεῦδος ἀπελήλαται, ἡ σοφία ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστός ἐβράβευσε" (Συνοδικό Ἐβδόμης Οἰκουμενικῆς Συνόδου).

Ἀγαπητά μου πνευματικά παιδιά,

ἡ ἄμεση καί ἔμμεση πολεμική ἐναντίον τῆς ὀρθοδόξου Πίστεώς μας δέν ἀποτελεῖ ὑπόθεση μόνον τῶν παρελθόντων ἐποχῶν, ἀλλά καί τῆς ἐποχῆς μας. Πάντοτε πολεμεῖται ἡ Ὁρθόδοξος πίστη μας, γιατί πάντοτε ὁ στόχος τοῦ Διαβόλου εἶναι νά ἐκβάλλει τούς ἀνθρώπους ἀπό τήν Ἐκκλησία, γιά νά στερηθοῦν ἔτσι τήν ἐν Χριστῷ σωτηρία τους. Ἰδιαιτέρως, ὁμῶς, στίς ἡμέρες μας ἡ πολεμική γίνεται ἀπροκάλυπτα. Νομοθετεῖται καί θεσμοθετεῖται. Ὅμως, ἄς μην ἀποροῦμε μέ τή σύγχρονη πολεμική ἐναντίον τῆς Πίστεώς μας. Πάντα ἡ Ἐκκλησία εἶχε, καί θά ἔχει, πολεμίους. Ἀλλά ἄς μήν πανικοβαλλόμαστε. "Μεῖζων ἐστίν ὁ ἐν ἡμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ" (Α' Ἰωάν. 4,4)! Εἶναι μεγαλύτερος ὁ Θεός, πού βρίσκεται μέσα μας καί ἀνάμεσά μας, παρά ὁ Σατανάς πού κυριεύει τόν κόσμο. Ἀντί, λοιπόν, νά ἀπογοητευόμαστε, ἄς καταρτιζόμαστε. Ἄς οἰκοδομοῦμε τίς ζωές μας στό ἅγιο Εὐαγγέλιο καί ἄς ἀποκτήσουμε μέ τόν ἀγῶνα μας τό ἦθος τοῦ Χριστοῦ. Ὅπως μᾶς προτρέπει ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, στά ἔργα τοῦ σκότους, ἄς ἀπαντοῦμε μέ τά ὄπλα τοῦ φωτός. Μέ τήν ἀταλάντευτη πίστη μας, μέ τή θαρρετή ὁμολογία μας καί μέ τήν ἄσκησή μας μέσα στήν Ἐκκλησία. Ἄς ζοῦμε μέ ἀγιότητα. Γιατί ἡ ἀγιότητα εἶναι ἡ πιό ἰσχυρή ἀπάντηση τῆς Ἐκκλησίας σέ ὄλους αὐτούς πού τήν πολεμοῦν. Εἶναι τό πιό ἰσχυρό ὄπλο Τῆς. Ἡ ἀγιότητα καθιστᾷ τήν Ἐκκλησία καί τά μέλη Τῆς ἀνίκητους.

Τήν μεγάλη αὐτή ἀλήθεια περιγράφει ὁ μέγας Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας μας Ἰωάννη ὁ Χρυσόστομος: "Τίποτα δέν εἶναι ἴσο μέ τήν Ἐκκλησία!" λέγει. "Μὴ μοῦ μιλᾷς γιά τείχη καί ὄπλα. Διότι τὰ τείχη παλιώνουν μέ τὸ πέρασμα τοῦ καιροῦ. Ἡ Ἐκκλησία ὁμῶς δὲ γερνάει ποτέ. Τὰ τείχη τὰ γκρεμίζουν οἱ βάρβαροι. Τήν Ἐκκλησία, ὁμῶς, οὔτε οἱ δαίμονες μποροῦν νά τήν νικήσουν. Τὸ ὅτι τὰ λόγια αὐτὰ δέν εἶναι κούφια περηφά-

νεια, τὸ μαρτυροῦν τὰ πράγματα. Πόσοι πολέμησαν τὴν Ἐκκλησία; Αὐτοὶ ποὺ τὴν πολέμησαν χάθηκαν, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία ἀνέβηκε πάνω ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς. Τέτοιο μέγεθος ἔχει ἡ Ἐκκλησία. Ὄταν πολεμῆται, νικάει. Ὄταν τὴν ἐπιβουλεύονται, τοὺς ξεπερνάει. Ὄταν τὴν βρίζουν, τότε γίνεται λαμπρότερη. Δέχεται τραύματα, ἀλλὰ δὲν καταβάλλεται ἀπὸ τὶς πληγές. Κλυδωνίζεται ἀπὸ τὴν τρικυμία, ἀλλὰ δὲν καταποντίζεται. Δοκιμάζεται σκληρά, ἀλλὰ δὲν ὑπομένει ναυάγιο. Παλεύει, ἀλλὰ δὲν ἡττᾶται. Χτυπιέται, ἀλλὰ δὲν νικιέται" (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Πρὸς Εὐτρόπιον, ὁμιλ Β' ΕΠΕ 33,110).

Ἀγαπητά μου πνευματικά παιδιά,
σήμερα, Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, ἄς δοξολογήσουμε τὸν Τριαιδικὸ Θεό μας γιὰ τὴ μεγάλη εὐλογία Του νὰ γεννηθοῦμε ἀπὸ τὴν ἁγία μητέρα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας καὶ νὰ εἴμαστε Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί.

Ἄς Τὸν παρακαλέσουμε νὰ μᾶς κρατᾶ ἐδραίους στὴν πίστη τῶν Πατέρων μας.

Ἄς Τὸν ἱκετεύσουμε νὰ ἐπαναγάγει ὅλους τοὺς πεπλανημένους ἀδελφούς μας, αἰρετικούς καὶ ἀθέους, καὶ νὰ τοὺς συνάψει ἐν μετανοίᾳ στὴν ἁγία Του Ἐκκλησία.

Καὶ ὅλοι μαζί, ὡς Σῶμα Χριστοῦ, μέ μιὰ φωνή ἄς ψάλλουμε τὸν ὕμνο τοῦ Ἰωσήφ Βρυαινίου: "Οὐκ ἀρνησόμεθα σε, φίλη Ὁρθοδοξία. Οὐ ψευσόμεθα σε, πατροπαράδοτον σέβας. Ἐν σοί ἐγεννήθημεν καὶ σοί ζῶμεν, καὶ ἐν σοί κοιμηθησόμεθα. Εἰ δέ καλέσει καιρὸς, καὶ μυριάκις ὑπὲρ σοῦ τεθνηξόμεθα".

Μέ πατρικὲς ἐγκάρδιες εὐχές

Ὁ Μητροπολίτης καὶ Πνευματικὸς Πατέρας σας

Ὁ Νεὸς Κορινθὸς Ἰουστίνος

† Ο ΝΕΑΣ ΚΡΗΝΗΣ & ΚΑΛΑΜΑΡΙΑΣ ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ